

Pr. 1. April 1936 vil der være bevilget Laan til følgende Beløb:

<i>Lovens Afsnit A.</i>		kr.
Hovedstaden, Kommuner	ca.	2 340 900
— Boligforen.	-	7 428 700
Provinsen, Kommuner..	-	1 057 800
— Boligforen....	-	1 172 600
<i>Lovens Afsnit B.</i>		
Store Parcelhuse.....	-	6 982 900
Smaa —	-	379 600
<i>Lovens Afsnit C.</i>		
Hovedstaden	-	3 953 500
Provinsen	-	3 430 200
<i>Lov Nr. 279 af 1. Okt. 1934.</i>		
Forsamlingshuse.....	-	60 000
Undervisningskøkkener .	-	7 000
Ombygningsarbejder....	-	5 800
Installationsarbejder ...	-	386 800
Ialt... ca.		27 205 800

Efter det foreliggende Lovforslag fortsættes den Lovgivning om Statslaan til Boligforeninger, der paabegyndtes ved Lov af 29. Marts 1887 om Laan til Byggeforeninger, og som er fortsat ved en Række senere Love, der udelukkende omfattede Laan til Boligforeninger, senest Lov Nr. 319 af 3. Juni 1919. Efter Lovene Nr. 551 af 23. December 1922 og Nr. 86 af 31. Marts 1926 (Statsboligfondslovene) kunde der ydes Laan saavel til Boligforeninger som til private Bygherrer. De i nærværende Lovforslags Afsnit A foreslaaede Regler for Udlaan til Boligforeninger svarer nøje til Reglerne i Lov Nr. 128 af 11. April 1933 om Støtte af Boligbyggeri m. m.

Administrationen af Statslaan til Boligforeninger kan holdes indenfor meget snævre Rammer, naar man ved Bevillingen sikrer sig, at Laanet kun gives Foreninger, der har som Formaal at fremskaffe Lejligheder til den billigst mulige Leje (Boligafgift), og man desuden skaffer sig Sikkerhed for, at Foreningens Regnskabsvæsen og hele Administration er betryggende.

Endvidere stilles der Forslag om at bibeholde Bestemmelserne om Statslaan til Opførelse af Forsamlingshuse m. v.; af de skriftlige, mundtlige og telefoniske Henvendelser, der stadig rettes til Ministeriet,

fremgaar det, at der Landet over er megen Interesse for disse Laan. Naar der kun er effektueret saa faa Laan, staar dette aabenbart i Forbindelse med, at Bestemmelserne kun har været gældende saa kort Tid, idet der netop med Hensyn til Beslutning om Fornyelse af Forsamlingshusene ofte gaar lange Forhandlinger forud.

Statslaan til Parcelbyggeriet frembyder betydelige administrative Vanskeligheder, men da man fra alle Sider er enige i det ønskelige i, at Indvandringen fra Land til By modvirkes, da denne Indvandring skønnes at blive fremmet paa Grund af de daarlige Boligforhold, der mange Steder findes paa Landet, og da man maa formode, at disse i nogen Grad kan afhjælpes, hvis Laaneforholdene, der paa Landet maa anses for at være væsentlig vanskeligere end i Byerne, gøres bedre, har man foreslaaet, at Lovgivningen om Laan til Parcelhuse udenfor Hovedstaden og Købstæderne vedblivende skal være gældende.

Da Lejen i det erhvervsmæssige Byggeri (den tidligere Lovs Afsnit O) ligger ca. 20 pCt. over Lejeniveauet for Lejligheder med Laan efter Afsnit A og saaledes i Virkeligheden maa siges at ligge over den Leje, den mindre bemidlede Del af Befolkningen skønnes at kunne yde, har man anset det for rigtigt ikke i det nye Lovforslag at optage Regler, svarende til Reglerne i den gamle Lovs Afsnit C.

Bestemmelsen i Loven af 1. Oktober 1934 om Laan til Ombygning af større Lejligheder til flere mindre har været saa lidt benyttet, at man ikke har fundet Anledning til at forny den; kun 24 Ansøgninger er indgivet, og af disse har kun 3 kunnet efterkommes.

Ogsaa Bestemmelserne i Loven af 1. Oktober 1934 om Laan til Installationer har man ment burde opgives, idet over Halvdelen af de indkomne Ansøgninger (130) har maattet afslaaes, da de paa-gældende Ejendomme har været af saa ringe Beskaffenhed, at de ikke har kunnet anses for egnede til Modernisering.

Hertil kommer, at en ikke ringe Del af de bevilgede Ansøgninger faldt udenfor Lovens almindelige Formaal, idet de angik Lejligheder og Ejendomme, der var for store og kostbare til at kunne bebos af den mindre bemidlede Del af Befolkningen.

Endelig er Bestemmelsen i Afsnit A om Laan til Kommuner gaet ud af Lovforslaget.